

عنوان مقاله:

اثربخشی رواندرمانی مثبت نگر بر ناگویی هیجانی زنان دارای روابط فرازناسویی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و آموزشی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

منا ابراهیمی - /رشد مشاوره خانواده دانشگاه آزاد خمین

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی رواندرمانی مثبت نگر بر ناگویی هیجانی زنان دارای روابط فرازناسویی انجام شد. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون همراه با گروه کنترل بود. جامعه ی مورد مطالعه در این پژوهش شامل کلیه زنانی که درگیر روابط فرازناسویی با فرد دیگری پیدا کرده بودند است که در سال ۱۴۰۰ در شهر تهران انجام گرفت که به روش نمونه گیری در دسترس ۳۰ نفر از آنها، انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل به نسبت یکسان گمارده شدند. گروه آزمایش به مدت یک ماه، برنامه روان درمانی مثبت نگر را در ۶۰ جلسه ۶۰ دقیقه ای به صورت گروهی دریافت کردند؛ گروه کنترل در لیست انتظار قرار گرفت. جهت جمع آوری اطلاعات از مقیاس و پرسشنامه های آلکسی تیمیا تورنتو-۲۰ (بگبی و همکاران، ۱۹۹۴) و پرسشنامه گرایش به روابط خارج از ازدواج (شیردل، ۱۳۸۵) در دو مرحله پیش آزمون و پس آزمون استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده های پژوهش از آزمون تحلیل کوواریانس تک متغیره استفاده شد. یافته ها نشان داد که پس از تعدیل نمرات پیش آزمون بین دو گروه آزمایش و کنترل در متغیرهای ناگویی هیجانی، تفاوت معناداری وجود دارد. با توجه به یافته های حاضر از پژوهش میتوان اظهار کرد که روان درمانی مثبت نگر باعث کاهش ناگویی هیجانی زنان دارای روابط فرازناسویی شده است. بنابراین، روان درمانی مثبت نگر میتواند به عنوان شیوه مناسبی در جهت بهبود تعارضات و کاهش ناگویی هیجانی زنان دارای روابط خارج از خانواده در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

روان درمانی مثبت نگر، روابط فرازناسویی، ناگویی هیجانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1489540>

